

ילדים יגידו יחד בנהם כל (מאות) מום וטובי מרצה עלון מס' 654 ומשיבילים בקל תקמה וידעי דעת ומדיני מדיע יגשור בנה בנהם לעמוד בהיכר המלך

בית הכנסת היכל המלך

ע"ש מלכו של עולם

מיסודו של כולל ליל שישי מבקשי ה' ע"ש הרמח"ל

בנשיאות הרב אלון עטיה שליט"א

פרשת: שמות

מאמר הרב

תתעודד! הרפואה בתוך המנה...

כד טבת התשפ"ד

הפטרה: הבאים ישרש

ניידת משטרה וביקשה את הגופה. המונים שראו ניידת (דבר נדיר בבני ברק, ובפרט אז...) נהרו בהמוניהם וחסמו את הגישה לבית הכנסת ליטול את הגופה! השמטרה טענה שזה חוק וחובה לקחת את הגופה, אך ההמונים שמרו על צו הרבנים ולא נתנו להיכנס לבית הכנסת, והחלה מהומה גדולה שכמעט והגיעה לסכנה...

בינתיים ביררו על האשה וקיבלו ידיעה שהיא ללא משפחה, אלא היא אשה גלמודה שקטה ופשוטה שעלתה ארצה לאחר השואה האיומה לאחר שהיתה בגטו, כפי שהעיד אחד שהיה שם גם כן וזכר אותה מהגטו. גדולי תורה שהגיעו למקום דיברו עם קציני משטרה בכירים והסבירו להם שההמון לא יתן את הגופה של אותה גברת בפרט שהיא נקראת: 'מת מצוה' וכולם קרוביה כרגע, ועדיף שהמשטרה תסדר את ההלוויה במקום להילחם בהם - והסכימו.

הלווייתה שנערכה לאחר זמן קצר של טהרה והכנה, השתתפו אלפי בני תורה, וליד כל בית כנסת עצרו ואמרו קדיש לעילוי נשמתה, ולא הפסיקו מלומר תהלים כל הדרך. ואז רץ מאן דהוא לאמו של הגר"ח קנייבסקי לשאול אם היא זוכרת אותה מקוסובה? ואם היא היתה צדקת נסתרת? והיא ענתה שלא היה לה שום שייכות ליהדות ואפילו בכיפור היא לא צמה... ומאוד התפלאה על הכבוד הגדול שנעשה לה בהלוויה גדולה כזו... ואז עשו בירור וגילו כמה אנשים שזכרו אותה מהגטו שהיא היתה קוברת כל יהודי שנהרג ע"י הנאצים ימ"ש בזמן המלחמה, במסירות נפש עצומה! ואז נודע הדבר לכל, שאפילו שהיא לא זכתה לגדול לתורה ויר"ש, ולא להינשא בכלל ולכאורה גורלה נגזר להיחתך מכל כיוון לאחר הפטירה ה"י, הקב"ה שילם לה את שכרה המושלם על מה שעשתה! התרופה הוקדמה, שבת שלום!

בהריון המופלא הזה היו מחזקים את הנפש למרות הקטל שהיה שם. הדבר נסך כח לעמוד בניסיונות והתקופה הקשה... הידיעה הזו אינה שייכת רק בכלל עם ישראל כאומה, אלא בכל יחיד ויחיד! על אחד ואחת מעם ישראל מקבלים לפני כל צרה שלא תבוא - כוחות, רפואות, והצלחות לצרה הממששת ובאה...

לפני למעלה משישים שנה בשנת התשי"ט עברה אשה אחת ברחוב רבי עקיבא בבני ברק ליד בית הכנסת הגדול, ורכב שהגיע במהירות ולא ראה אותה - פגע בה! המון שהגיע למקום במהירות גילה שהיא מתה במקום, ולפי תעודת הזהות שנמצאה עליה נתברר שהיא גרה בכלל בחולון, והימים ימי קושי רוחני גדול שבכל בית חולים היתה מחלקה פאתולוגית שעבורה הקצו קומות שלימות וכל נפטר היה מנותח לחלקים, עד שאחד מגדולי הרופאים של אותה תקופה הכריז: "לקבור מת בשלימותו זה ממש בזבוז ובל תשחית..."

כיון שכך, מיד הוציאו הוראה גדולי התורה שבמקום לשמור על שלימות הגופה שלא יבוא ויקחו אותה לנתיחה שלאחר המוות שהיא איסור גדול, וצער עצום לנפטרות. מיד הכניסוה לבית הכנסת, והחלו המונים באמירת תהלים ולאחר כמה דקות הגיעה

עם ישראל זוכים לאהבה עצומה מהקב"ה, וגם כאשר צריכה להגיע חלילה גזירה לא נעימה, הקב"ה מקדים לה תרופה תחילה ורק לאחר מכן הוא מביא את המכה! כך מבואר ברבותינו בכמה מקומות, ולמשל בגמרא במסכת מגילה בדף יג, שם מסופר שהקב"ה תחילה הקדים רפואה בבחירת אסתר למלכה נאהבת על ידי המלך, ורק לאחר מכן הוא מגדל את המן בן המדתא שגזר את גזירת הכליה...

הנהגה זו לא שייכת רק בפורים, אלא זו הנהגה שמיימית שכל כולה אהבה עצומה לעם ישראל שה' יתברך מקדים להם תרופה למכה. לשם מה נחוצה לנו הידיעה הזו? ואיך זה קשור לפרשתנו?

כל אחד מהיהודים עובר בימי חייו מכות, ניסיונות וקשיים, ופעמים רבות הוא מחפש את הדרך לצאת מהמיצר שאליו נקלע בחכמות וישועות שנמצאות אצל הגויים, ואף שאין שום בעיה להאמין שיש אצל הגויים חכמה, מכל מקום כשמדובר על לעבור ניסיונות, חובה לזכור שהנהגה של היהודים היא אחרת לחלוטין! ובעצם בתוככי הצרה - נטמנה כבר הישועה...

לפני שנראה דוגמאות לעניין נזכור איך זה קשור לפרשתנו: גזירת פרעה ומצרים היתה לכולת את עם הקודש חלילה: "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו" חוץ מכל מי שנהרגו בשעבוד הנורא, ולא לשכוח את התינוקות שנשחטו מידי יום - שלש מאות! במספר... כל מי שהיה שם יכל להתיימש על ההרוגים הרבים ה' ישמור, אך כשמספרים לאבא שבנו נלקח לפרעה ובד בבד מספרים לו שאשתו ילדה ששה ילדים בכרס אחת... [ולפי דברי המדרש היו נשים שילדו ששה בהריון 'רגיל' אך ההריונות המורכבים יותר היו של שישים ילדים בפעם אחת!] ממילא הכאב גדול, אך השמחה של לידת הילדים הבריאים

זמני כניסת ויציאת שבת:

רבינו תם:	יציאת השבת:	כניסת שבת:
18:06	17:29	16:14
18:03	17:30	16:29
17:58	17:25	16:15
18:07	16:31	16:32

ירושלים
תל אביב
טבריה
באר שבע

חיכל החלכה

מהלכות השבת אבידה!

חלק ג

לא באים לקחתם, יהיו שכימים להנהלת המקוה. (נקי כפיים)

נקנח בסיפור מופלא על 'השבת אבידה' ומעלתה:

שני צעירים שלא זכו להיוולד לבית של שומרי תורה ומצוות, אח ואחות, ארזו תרמילים ויצאו למסע בהודו. האחות נקלעה למנזר הודי, בראשות גורו כריזמטי, שהכביר דברים על הויה קוסמית ועל זרימת אנרגיות... הסתפחה לעדת מעריציו והיתה לחברה בכת. אחיה, לעומתה, נקלע ל"בית היהודי" שמנהל במקום ארגון "ערכים". דווקא שם, בהודו הרחוקה, התוודע ליהדותו, השתתף בהרצאות, חוה שבתות, הניח תפילין, קרא ספרי מחשבה מעמיקים, שמע קלטות - וחזר בתשובה. הוא ניסה לעניין את אחותו בחזרה לדת, אך זו שבויה היתה בעולמה, מאנה לשמוע.

החליט האח לחלצה מהבועה שבה הוקפה. עבד קשה וחסך כסף לכרטיס טיסה, ואמר לה: "קחי כרטיס הלךך ושוב לביקור מולדת, לבקר את ההורים". אך התנה תנאי אחד: שבהיותה בארץ, תשתתף בהרצאה, הרצאה אחת.

חשב לתפוס "שתי ציפורים במכה אחת": ראשית, עצם הטיסה והביקור יפוגגו ולו במעט את אוירת הקסם של הכת. שנית, קיוה שבהרצאה תפקח את עיניה לעולם היהדות. לשם כך, בירר איזו הרצאה מטעם "ערכים" תיערך בחיפה, עיר מגורי ההורים, באותו מועד, ושמח לשמוע שמרצה ידוע, בעל כושר הבעה והשפעה, עומד להשמיע את דבריו.

האחות הסכימה. קמה ונסעה, אך מהר מאוד התבדו שתי תקוותיו של האח. הביקור הקצר לא עמעם את השפעת הכת, ואף ההרצאה הניבה אכזבה עצומה: אמנם האחות כיבדה את התחייבותה והלכה לשמוע את ההרצאה, אך לאחר שעה ארוכה של ציפיה דרוכה והתמרמרות עצורה, עלה המארגן לבימה והודיע שהמרצה התקשר מהדרך ובישר שאירע תקר במכוניתו. "פטור בלא כלום אי אפשר", לפיכך, אף שאינו איש דברים וגם לא התכוון לשאת הרצאה, יכול הוא להשמיע את הדברים שלמד היום בשיעור הגמרא... החל המארגן מפלפל בדיני חיוב השבת מציאה לפי סימניה, במסכת בבא מציעא. הוא לא ריתק, בלשון המעטה... כמעט ונרדה. מכל מקום, "שילמה" לאחיה בעבור "דמי הנסיעה". כשחזרה וסיפרה לאחיה את שאירע, לא היה סוף לתסכולו... המשך בעמוד 4

א. המוצא אבדה ואינו מכיר את בעליה, מכריז עליה בכתבי כנסיות ובכתבי מדרשות, ויובל לפרסם ידי הדבקות מודעות במקומות אלו, וכן במקומות ציבוריים, כגון אצל המעלייות של הפתים הגדולים וכיוצא בזה, ומכל מקום אינו מחיב לפרסם בעתון ולחייב את המאבד בהוצאות, כיון שהמאבד יכול לטען כי גם על ידי המודעות האחרות הנה יודע מי מצא אבדתו.

ב. כיצד מכריז? מודיע סוג האבדה שמצא. כגון, אם מצא מעות [בתנאים שחייב להחזיר] - מכריז: מטובעות מצאתי. וכן בגד או בהמה או שטרות. ויבא בעל האבדה ויתן סימנים. ואינו מכריז סתם אבדה מצאתי, לפי שצריך לקרב הדבר לבעל האבדה ככל שאפשר, ואין חוששים שמא על ידי כן יבא רמאי שיודע שחברו אבד חפץ כזה ויטען שהוא שלו, כיון שאין מחזירים לו אלא עד שיתן סימנים מבהקים.

ג. אין מחזירים אבדה אלא בסימנים מבהקים, כגון מדה, משקל, מנין או מקום. ואם אומר שיש נקב במקום מסוים - הרי זה סימן מבהק, אבל צבע החפץ אינו סימן. ומי שיודע פרמאי, אין מחזירים לו אפלו בסימנים מבהקים, עד שביא עדים שהחפץ שלו.

ד. נתן האחד סימנים, ואפלו סימנים מבהקים ביותר, והשני הביא עדים - ינתן לבעל העדים. ואפלו אינם מעידים שנפלה ממנו, אלא שמכירים שהיתה שלו - מחזיקים האבדה בחזקתו ולא חוששים שמא מכר אותה.

ה. סגלה למי שאבדה לו אבדה ולא מוצאה, שיאמר את הקטע המובא במדרש רבא: "אמר רבי בנימין, הכל בחזקת סומיו, עד שבא הקדוש-ברוך-הוא ומאיר את עיניהם, שנאמר: 'ויפקח אלהים את עיניה'".

ו. חפצים שנשפארו במקומות צבוריים, כגון מוסד שנשפארו שם הרבה ספרים, יכתבו הנהלת המוסד במקום גלוי, שלפי תקנת המוסד, כל מי שלא יבא לקחת חפציו עד זמן מסוים, אין המוסד אחראי עליהם והנהגלה תשתמש בהם כרצונם. וכן בגנדים וחפצים שנשפארו במקוה, יכתבו במקום גלוי פנזכר לעיל, ואם

ואלו הם אמרים

בפרשה מתוארות דמויות ההוד של יוכבד ומרים, כאשר הן משמשות כמיילדות הראשיות של עם ישראל, ומקבלות הוראה מפורשת וצו מהמלכות שפרעה אוסר עליהן לילד את העבריות את אם כן הן הורגות את הזכרים!

המיילדות לא שומעות לפרעה ומצילות את הילדים! למה? התורה הקדושה כותבת את הטעם: "ותראינה המיילדות את האלקים ולא עשו כאשר דיבר אליהן מלך מצרים ותחיינה את הילדים!". הן היו בעלות יראת שמים!

מהי המתנה שהן קיבלו מה' על כך? בתי כהונה, לוויה ומלכות! כלומר הן זוכות להקים בתים שמהם יוצאות כל השררות הגדולות שביהדות! ישנם הסברים עמוקים לקשר בין המעשה שעשו לבין המתנה ואין כאן מקומם, אך דבר אחד צריך לזכור: שבית יהודי קם על בסיס יראת שמים, כל התוצאות, הוולדות, ההמשך - שואב מכח אותה יראת שמים והנחת לא מפסיקה לזרום... חובה קדושה להכניס לבית יראת שמים, זה טוב לזוגיות, לחינוך, לאושר ולעתיד...

עמלנו אלו הבנים

עם ישראל מתחיל את השעבוד הנורא, וכמו שהתורה מתארת: "ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך וימררו את חייהם בעבודת קשה בחומר ובלבנים...". ומשה רבינו נזרק ליאור בתוך תיבה, שמוצאת אותה בתיה בת פרעה, ולוקחת אותו לגדול כנסיך בתוך הארמון של פרעה שמייעד אותו ל"יורש העצר" שלו... אך

משהו משתבש בדרך... משה רבינו גודל ויוצא לראות את העם שלו, את השעבוד הנורא, ולא יכול לסבול את כאבם - "וירא בסבלותם - נתן עיניו ולבו להיות מיצר עם ישראל...!". איך מגיעים לרמת הזדהות כזו שגורמת לאדם לאבד את מעמדו בבית פרעה ולברוח אל הלא-נודע רק מכח אמונה בצדקת הדרך וישרות-לב מדהימה כל כך?

התשובה היא בחינוך שהוא קיבל! "חז"ל מספרים שכשהיתה יוכבד מניקה את משה רבינו [כפי שביקשה בתיה] היא היתה מדברת איתו על יושר ואמת, על מידות טובות... ואף שנראה שלא יועיל - הדבר הועיל ביותר!

תשובה מראש הישיבה בשמים!

היה זה לפני למעלה ממאתיים שנים, בסביבות העיר שווינציאן הסמוכה לעיר ווילנא, נולד הגאון רבי ברוך מרדכי מרבני ברובויסק זיע"א, בצעירותו חי ולמד מספר שנים בוויילנא, ושם דבק בו הכינוי "העילוי משווינציאן". כל גדולי העיר אהבו להשתעשע בפלפול עם העלם הצעיר ברוך הכישרונות, כעבור זמן מה נעשה העילוי בן בית גם אצל הגאון הקדוש רבי אליהו מוויילנא הגר"א זיע"א בכבודו ובעצמו, שהתרשם עמוקות מעומק המחשבה ומהיקף הידיעות של הצעיר. בשלב מסוים של חייו, פגש רבי ברוך מרדכי בתלמידיו של הרב הקדוש רבי שניאור זלמן בעל התניא והשולחן ערוך זיע"א, (יומא דהילולא כ"ד טבת).

אט אט התקרב אל רעיון ודרך החסידות, עד שבאחד הימים החליט שהוא צריך להתקרב יותר ולבדוק מקרוב את דרכו של "בעל התניא". אומר ועושה, בוקר אחד קם ונסע לליאוזנה מקום מושבו של רבי שניאור זלמן, כשבא רבי ברוך מרדכי לליאוזנה, הייתה כרסו מלאה כבר בתורת החסידות, ובכל זאת הוא לא היה שלם עם עצמו, ובלבו עדיין כרסם ספק לגבי הדרך שבה יילך. הסדר בליאוזנה היה שהמבקש להתקבל ל"יחידות" אצל הרבי בעל התניא, חייב היה לעבור תחילה סדרה ארוכה של הכנות. הממונה על האברכים, שבאו לליאוזנה כדי להתוודע אל רבי שניאור זלמן ולהתקבל על ידו, היה רבי יהודה לייב זצ"ל אחיו של הרבי, תחילה בחן את האברכים בלימוד, לאחר שעמד על טיב לימודם וידיעותיהם, היה מתווה לכל אחד ואחד מהם דרך פרטית בלימוד נגלה וחסידות, לימוד זה היה נמשך מספר שבועות, אז היה האברך חוזר ונבחן פעם נוספת על ידי שני אחיו הנוספים של הרבי, רבי מרדכי זיע"א ורבי משה זיע"א, רבי מרדכי הצטיין בבקיאות מיוחדת בש"ס בבלי ובראשונים, ורבי משה נודע בשליטתו הנדירה בש"ס ירושלמי וברמב"ם.

גם רבי ברוך מרדכי עבר מסלול דומה, שבועיים תמימים למד יומם וליל בהתאם להדרכתו של רבי יהודה לייב, ולאחר מכן נקרא לשיחה אצל שני האחים האחרים, ולאחר שבחנו אותו כנהוג ועמדו על טיבו, רק אז נכנס ל"יחידות" אצל "בעל התניא". רבי ברוך מרדכי נשא בצקלוננו שתי קושיות חמורות בירושלמי וברמב"ם, את הקושיות האלה נהג להציג לכל גאון בתורה שפגש, ועד כה איש מביניהם לא הניח את דעתו בתשובותיו. פעם אחת אף העז להציג את הקושיות לפני הגר"א הקדוש מוילנא זיע"א, שלא ככל יתר הלמדנים אשר ניסו את כוחם בתירוץ הקושיות, הגר"א דווקא חיזק את הקושיות והוסיף להן עומק על עומק, אולם תירוץ לקושיות לא נתן.

לאחד הקרובים אליו, על הקושיות החמורות בירושלמי וברמב"ם, קושיות שלאיש לא הייתה עליהן תשובה שתניח את דעתו, ועלה "יחידות" המופלאה אצל רבי שניאור זלמן בעל התניא, שבמהלכה הוברר לו כי למעשה הקושיות שבעיניו היו חמורות, למעשה חסרות בסיס הן, לאחר שהלה שמע את הקושיות והתירוצים, נפעם אף הוא מגאונותו של הרבי ואמר לרבי ברוך מרדכי: מוכרחים לגשת הגאון הקדוש מוויילנא ולהציע לפניו את העניין.

רבי ברוך מרדכי קיבל את הרעיון והשניים התייצבו לפני הגר"א, רבי ברוך מרדכי ביקש להזכיר את שתי הקושיות לגאון, אלא שהגאון כלל לא היה זקוק לתזכורת, ומיד החל להרצות מילה במילה את שתי הקושיות, וגם את אותם הדברים שהוסיף הוא לקושיות בפעם הקודמת.

כשסיים הגר"א את דבריו, חזר רבי ברוך מרדכי באוזני הגאון על ביאור הסוגיות כפי ששמע מפיו של רבי שניאור זלמן. הגר"א הקשיב לדברים בקשב רב, ולבסוף הוא נראה אחוז בשרעפיו למשך כמה שניות, לפתע התרומם מלוא קומתו עטור בטליתו ותפליו, ואמר בהתרגשות רבה:

"תשובות כאלה יכול לומר רק הריש מתיבתא דרקיע, (ראש הישיבה של מעלה) ואם גאון או צדיק אמר את הדברים, יודע הוא זאת ברוח הקודש, לו שמעתי אני בעצמי את הדברים מפיו של הגאון שאמרם, הייתי נוקט לשונו של רבי יוחנן שאמר 'מובילנא מאניה אבתריה לבי מסותא' (אשא את בגדיו אחריו לבית המרחץ)...."

לימים התחרט רבי ברוך מרדכי חרטה עמוקה, על כי לא אזר עוז בנפשו לגלות להגר"א מיהו אותו גאון האלמוני שיישב את סוגיות הגמרא בדרך מופלאה כל כך, ושהגר"א היה מוכן כדבריו לשאת את בגדיו, אולי חשיפת שמו של בעל התניא, הייתה מונעת את אש המחלוקת המיותרת שניצתה בין המתנגדים לחסידים. (תודה לר' א.ד. על הסיפור הנפלא).

רבי שניאור זלמן מלאדי - בעל ה'תניא' נפטר בכ"ד טבת! השבוע חל תאריך פטירתו, זכותו תגן עלינו אמן!

מראהו נורא הודו של בעל התניא, כמעט ומנע מרבי ברוך מרדכי להציג לפניו את הקושיות, לבסוף התעשת ושטח אותן לפני הרבי, רבי שניאור זלמן הקשיב לדבריו רוב קשב, ולאחר שהמתין בסבלנות לסיום דבריו, החל הרבי להרצות את הסוגיה בירושלמי, ולאחר מכן את ההלכה הנדונה ברמב"ם, אופן לימודו של רבי שניאור זלמן והצורה שבה הסביר את הדברים, שמטו את היסוד לקושיות הקשות והנפלאות, רבי ברוך מרדכי היה המום ולשונו כמו נעתקה מפיו, לאחר כמה דקות

כל מי שמעוניין להצטרף למיזם קריאת הזוהר הקדוש ברציפות בבית מדרשנו, מיזם שעליו קרא הרמח"ל הקדוש שאם היה באפשרותו היה מתקן את זה בכל מקום לרוב השמירה העצומה שגורם בישראל! יפנה לאחראים על השיבוץ היומי במהלך השבוע: סבב א- ר' שמעון מולא: 0555531758. סבב ב- ר' אלעד אהרוני: 0522415518.

עליו עולמו, אפשר להחזיר לו את אושרו ואת עושרו... בתשובה, קיבלה הרצאה סבוכה על אודות 'המרחב הקוסמי ואיחוד נשמות'. על 'האנרגיות הפועלות, שתיעלו את הארנק אליו, כנציגו-תאומו, ממלא מקומו של בעל הדרכון'... היא היתה המומה. נוכחה לראות, כי ברגע של נסיון-לא פרחו כל התיאוריות היפות אלא גויסו כדי להצדיק עושק בוטה, עול נורא... ואז נזכרה באברך בחיפה, שעלה לזכות אותם בדבר תורה, והסביר איך מאתרים בוודאות את בעל האבידה, ואם אין מאתרים אותו - "יהא מונח", והמוצא הופך ל"שומר אבידה". ההבדל היה חד כל כך, זועק כל כך, עד שהיא צררה את חפציה ונרשמה לטיסה הראשונה שיצאה לכיוון הארץ. מצוות השבת אבידה יש בכוחה לגרום לנשמה תועלת עצומה כמבואר במקובלים בסוד ההיעלמות. במקרה הזה היא השיבה בת אובדת - לה' יתברך! שזוכה!

...ולמפח נפשו, אך מה יכול היה לעשות? הוא מילא את חובת השתדלותו, ועשה את שלו. האח חזר ארצה, לישיבה לבעלי תשובה, והאחות שבה להודות, לגורו ולכת. לא עבר זמן רב, ואחיה הוזעק מבית המדרש: "מחפשים אותך בחוץ". יצא, והפתע לראות את אחותו. "מה מעשיך כאן?" תמה. "מצא בעבורי מדרשיה לבעלות תשובה", ביקשה. נחרד. מה קרה? איזו טראומה עברה עליה? "מאומה לא קרה", הרגיעה אותו. אלא שימים ספורים קודם לכן התלוותה אל הגורו, בדרכו בעיר ורנסי, הקדושה להינדים, ולפתע עצר וגחן, הרים ארנק תפוח שנשמט מאחד הזרים הגודשים את העיר, פתחו, ולצד תכריך שטרות הכסף היה הדרכון. בשלוחה מאופקת טמן את הארנק בחיקו. "מה בכוונתך לעשות בו?" שאלה. השם כתוב בדרכון. קל לאתר את בעליו. ניתן למסרו לתחנת המשטרה או לקונסוליה הקרובה. הן היא שמעה מפיו כה רבות על אהבת האדם באשר הוא אדם, על החובה לגרום אושר לבריות, לא לפגוע בזבוב, לפנות דרך לפרה... וכאן - אדם איבד את כל כספו, חרב

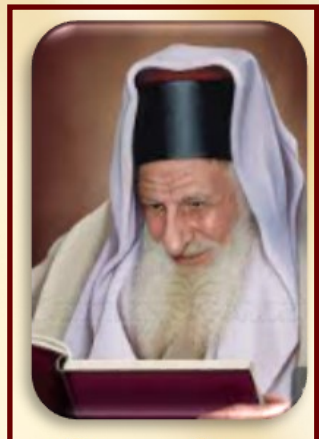
הפעם מארחים את המקובל האלקי רבי יצחק כדורי

בואו נביר מעט את הרב כדורי זצ"ל:

היכל היוצרים

א. מתי נולד הרב כדורי? והיכן?
ב. האם הרב כדורי ראה את ה'בן איש חי'?
ג. מדוע נקרא בשם יצחק?
ד. ממה התפרנס הרב כדורי?
ה. האם הרב כדורי חיבר ספרים?
ו. האם נולדו לרב כדורי ילדים?
ז. בן כמה נפטר הרב כדורי?

שאלות בנושא 'השבת אבידה'...

- מה הדין במי שמצא אבידה במקומות ציבוריים והומי קהל?
- מי שמצא אבידה ופרסם, ובאו שני אנשים שטוענים שנאבד להם: הראשון נתן סימנים, והשני הביא עדים שהאבידה שלו. למי מחזירים את האבידה?
- מי שמצא אבידה האם חייב לפרסם בעיתונים ולבזבז כסף למצוא את המאבד?
- האם צריך להקשות על מי שטוען שהאבידה שלו, או להקל עליו?

תשובות כהיכל ההלכה כעמוד 2

הילולת סטטט סטטט

שיעורי הרב ברחבי הארץ:

- יום ראשון: בנתניה: בית הכנסת 'אהל יצחק' רחוב חטיבת הראל 8, בשעה: 19:00. (בכולל למטה) בכפר סבא: בית הכנסת 'אלי כהן' רחוב שלמה המלך פינת מצדה בשעה: 20:15.
- יום שני: בבאר יעקב; בית הכנסת 'אברהם אבינו' רחוב הרב עוזיאל 7 בשעה: 17:15, לאחר תפילת ערבית.
- יום שלישי: בירושלים, ביה"כ "מוסאיוף" רח' יואל 25 בשעה: 15:00. (שידור חוזר בטל: 03-6171068 שלווח: 50) בירושלים, שכונת פסגת זאב בית הכנסת 'נחלת צבי' רחוב אליהו מרידור 42 בשעה: 19:30.
- יום חמישי: בירושלים בית הכנסת 'תפארת ירושלים' - היזדים, רחוב אדוניהו הכהן 26 בשעה: 14:00. בירושלים, בית הכנסת "בורוכוב" - 'חזון יעקב' רחובות הבוכרים 21 בשעה: 20:20. בגבעת זאב בית הכנסת 'היכל המלך' לימוד 'ליל שישי' כל הלילה החל מהשעה: 22:00 בע"ה.

היכל המלך
תשובות כהיכל ההלכה